

EUROPA

HIRUGARREN SEMEA FRANTZIAN

Frantsesek bi semerekin aski izan ohi dutela gauza ezaguna da. Milioi t'erdi familia baino gehiago daude kasu hortan, izan ere.

Gobernuak, urte berri hontatik hasita edo, frantsesek hiru seme ukan dezaten nahi du, eta laguntzak eskaintzen ditu hortarako.

Beldurtu egin ote da Gobernuak? Izan ere, demografian, behera eta behera doa Frantzia. Geroz eta jaiotza gutiago: 1964an 874.000 jaio baziren, hamar urte geroago 1974an, gehiago izan beharrean, 760.000 bakarrik jaio dira. Jendetza osoa kontuan hartuta egindako jaiotz-neurria da hori. Beherapena are handiago da, **ugalkortasun-tasa** edo delako hori kontutan hartzen badugu, hots, haurrik izateko adinean daudenen artean neurriak harturik, 30 % jaitsi da azken hamar urteotan. Horiei, gainera, frantsesak izan gabe ere Frantzia haurrak izan ohi dituztenak kendu behar zaizkie (eta ezaguna da, hauen artean ugariago jaio ohi dela jendea).

Martxa hontan, ONUk egin kalkuluen arauera, 100 urte barru, munduko jendetzaren 6 % besterik ez liteke izango Frantziakoa, orain 14 % delarik. Eskastuz eta zahartuz doake, beraz, Frantzia. Ondorio asko dakar honek, eta maila guztietan ekarri ere; politikan, esaterako, Frantziaren agintearen indarra gutitu egingo litzateke; ekonomia ere ahuldu egingo litzateke, langile eta erretiratuen artean desoreka bat sortuko litzateke, seguruen **deficit**arekin, etab.

Semeen kopurua gutitzearen joera hain bizia, berria da Europan, 70 urte inguruan hona sartua. (Estatu Batuetan 1960-1965 inguruan nabarmendu zen). Fenomeno bera, baina ez arrazoi berengatik, hemen baino lehen ezagutu izan zuten Sovietar Batasunak eta lurralde komunistek. Baina, arriskuez jabeturik, gaur egun, lege eta laguntza sozialen bidez, gainditzeko bidetik bide doaz. Europa oraintxe ari da kontuan jausten.

Demografiarekiko politikaren aldatzeak ba ditu lanak. Etekinaren gizarte-modu hontan gauza bat baino gehiago aldatu beharko da, hala nola, etxegintza (zenbatentzat egin ohi dira bizilekuak?), eskola eta ikasketen antolaketa (dohainik ez den bitartean edo laguntza bereziren batez ez bada, nola prezio horietan seme ugaltzera inor behartu?), etab.

Ba da, gure artean, beste beldur bat ere: Zenbat... eta jende gehiago mundura ekarri, hainbat eta gaudenontzat jateko gutiago. Eskasiaren argumentua. Janariaren eskasia ez baino ondasunen banakuntza makurra da gaurko zuzen-gabekeariaren erruduna. Sozialistak, komunistak eta gaullistak bat etorri dira puntu hontan, Malthusen aurka.

joanes lekerika

C. I. A. ren atzetik

Izkutuen artean izkutuena den C. I. A. hau agerian jar-tzen ari da oraintxe. Azkeneko egunetan, C. I. A. ren ekintzak bakarrik ez baino hango izenak ere ageri dira. **Cambio 16** astekariak, Espainian ari diren 10 baten izenak dakartza, lan-bide eta guzti. Bilboko Kotsulatuon ere ba dagoela dio, ize-nik jakin gabe oraingoan. Eta kanpoko egunkari batetan irakurri dudanez, laster barru izen gehiago ere kalera aterako dira. Frantziako **Liberation** egunkariari zerrendak "Kontraes-pionaiak" aldizkari eskertiar puntakoaren Zuzendariak eman zizkion, Baltimorek esan berri duenez, Espainian izkutuki lanean ari direnen izenak Espainiako aldizkariaren bati eman-go dizkio. Japonian eta Italian dabilzanean ere bai hango aldizkarietara, geroxeago.

Grezian ere gauza bera egin zuten. **Athens News** egun-kariak Richard Welch hango C. I. A. ren Buruzagitzat salatu ondoren, hil egin zuten, ezaguna denez. Horren beldur dira orain beste batzuek ere.

Italian zenbat diren inork ez daki, baina Erromako **Repu-blica** egunkariak 50ren bat edo salatu ditu dagoeneko, izen eta guzti salatu ere. Bestalde, alderdian, sindikatuetan, ministergoetan, enpresa handietan, Vatikanon, eta abarretan sarturik daudelako susmorik ba da.

Berrikitan, Angolan C. I. A. k egiten duen lanaren berri ere atera da. MPLAren aurka burukatzen diren gudalosteak laguntzeko 60 milioi dolar edo eman duela zabaldu da.

Ezagunagoa dena. Azken aste hauetan ikaragarritzko eskandalua sortu du Frantzia **Liberation** ezker puntako egunkariak. C. I. A. ko 32 agenteren izenak, helbide eta tele-fonoekin, ezagutzera eman ditu.

Hortan ikasiek diotenez, ia kasu guztietan, Espainian, Frantzia, Italian, Grezian, C. I. A. ren ardurarik nagusia Mediterraneo politika amerikarra babestea da, Estatu Batuen interesak arretaz zaintzea. Parisen, hortaz gain, **Libe-ration** delakoak diotenez, hegoamerikarrak zaintzeko daude, haien urratsak, harremanak eta ekintzak kontrolatzeko.

Zergatik eta nola atera diren datu hauek denak? Batzuk gerra bat ikusten dute hor, dela Estatu Batuen aurka, dela Ford Lehendakariaren aurka. Hauteskundeak datoz orain Ipar Amerikan, eta orduan Forden arerio politikoak, ezkertiar intelektualek laguntzaz, Lehendakariaren agintea ahuldu nahiko lukete, hipotesi honen arauera. Baina, ba al dago, gero holako esplikapenaren beharrik? Hortan dabilzanez diotenez, datu hauek eskuratzeko, Philip Agee, C. I. A. ren agente zenaren datuak eta metodologiak baliatzea aski da. **CIA Diary** da Philip Agee horren liburua.

joan larrinaga